

List Dezolátům...

 web.litterate.cz/list-dezolatum

Vidlák

25 prosince, 2023

Přátelé, děkuji za všechna přání k Vánocům. Nikdy nebudu mít šanci na všechny odpovědět. Mail i messenger je beznadějně přeplněný. Pokud jste mi psali i něco jiného, než přání, jako třeba že vám nedošla zásilka s knihami, prosím napište mi znovu, protože než se všemi maily prokoušu, začne nový rok.

Vánoce byly optimistické. Objevilo se naprosté minimum hejtrů. Snad jen ti, kteří to mají jako placenou brigádu a doma je ani na Štědrý večer nikdo nečeká. Většina těch, kteří mají jiný názor a fakt se jim nelíbí, co píšu, přistoupila na vánoční příměří. Jen v baště liberálů – na twitteru, si nedokázali odepřít nenávist ani na jeden den. Ale i tam to bylo o dost mírnější, než obvykle. Přece jenom je vidět, že Vánoce jsou ještě stále nad rozdílnými názory a jsou víc než politika.

To nejhorší ovšem zase schytala moje drahá polovička. Celý rok se snažila, aby s místním evangelickým sborem udržela alespoň nějaký vztah a kontakt, koneckonců je to její širší rodina. A tak šla o Štědrém dnu do kostela a rozdávala tam naše rodinná vánoční přáníčka a různé fotografie, které se týkaly sborových akcí.

To víte, že si za ní místokurátor došel a vysvětlil jí, že se za naší rodinu stydí, že mu svojí smířlivou iniciativou zkazila Vánoce a že si nepřeje, aby jemu nebo jeho rodině ještě někdy dávala jakékoliv fotky nebo přání... Evangelický sbor v Miroslavi má opravdu pozoruhodnou schopnost, vyhánět ze svého středu ty nejvěrnější a nejaktivnější členy. Takové, kteří překousli dehonestaci své rodiny a nechtěli sbor opustit... Moje žena vydržela roční příkoří v naději, že se to nakonec v dobré obrátí... Neobrátilo se.

Loni by mě to mrzelo a asi bych truchlil. Letos hodlám naprosto cynicky konstatovat, že se v celé republice se o letošních Vánocích nenašel nikdo, kdo by chtěl zlé pro mojí ženu. Máme tu zřejmě dva miliony libtardů a lepšolidí, kteří nejdou pro silné slovo daleko, stačí se podívat na diskusi pod mými příspěvky na twitteru... liberální novináři, politici TOP09, Petra Mazancová, Daniel Takáč, Jan Rejžek, mladý Bartkovský, Šmarda i Faltýnek, televizní a rozhlasoví nálepkovači, Barbora Mercury... prakticky nikdo z nich nebyl takový, aby se za mojí činnost pouštěl i do mé ženy.

Čtou mě statisíce lidí a hodně z nich se mnou nesouhlasí. Ale jen JEDEN JEDINÝ si to šel vybit na mé manželce. Místokurátor evangelického sboru v Miroslavi. Paní Vidláková to zvládla statečně, je to holka do nepohody... poučila se zase, jak v praxi funguje místní křesťanská láska a odpuštění... Miroslavský sbor přichází o dalšího člověka, který by pro něj dýchal. Good luck.

Asi si prostě založíme novou „církev...“ Koneckonců, republika je plná odpadlíků, dezolátů a „lidí, na které není třeba brát ohled.“ Kdybych se někdy dopracoval svého vidláckého komunitního centra, budu myslet i na to, aby se tam v neděli mohli scházet lidé, kteří pracují, jsou obtíženi a potřebují dostat odpočínutí. Už dávno jsme komunita. Mé ženě se dostalo teologického a sociálního vzdělání – už rok to dělá pro vidlácké hosty a oba jsme dostali chuť, to pozvednout na nový level.

Navíc... svět ještě dlouho nebude lepším místem. Třicet let liberálové usilovně pracovali, utráceli miliardy dolarů, dělali pochod institucemi, než ovládli víceméně všechny orgány ve státě. Naštěstí se zároveň ukázalo, že tak moc makali na propagandě a public realtions, že už jim nezbyl čas se řízení státu také naučit. Paradoxně, hned jak se dostali k hlavním rolím, ukázalo se, jak ubozí herci to jsou.

Ale těch třicet let jejich práce, vytváření podpůrných struktur a politických neziskovek, ovládnutí školství i médií, to nezmizí ze dne na den. Čeká nás kupa těžké práce. Také budeme muset vytvořit své podpůrné struktury, také musíme zahájit pochod institucemi... a pro samou novinářinu a blogování nesmíme zapomenout, že nestačí být jen zvolen do vysoké státní funkce, ono se to musí i umět. Nečeká nás procházka růžovou zahradou, ale těžký a trnitý pochod. Čekají nás nezdary a zklamání. Vysloveně potřebujeme komunitu, která sdílenou bolest umenší a dodá naději pro další kroky.

Navíc, nejen politikou živ jest člověk. Ještě pořád potřebujeme praktické dovednosti, potřebujeme se učit soběstačnosti, potřebujeme umět fungovat v prostředí, které nám zrovna není nakloněno. Potřebujeme se vyvarovat tendencí, které by chtěly naší kotlinku anarchisticky spálit a čekat na Fénixe, který možná povstane z popela. Potřebujeme dělat změny, které skutečně budou k lepšímu a nejen rozbijí to málo, co ještě máme.

Potřebujeme, aby odchod od liberální demokracie, liberálních médií a liberální politiky zůstal stejně jednosměrný., jaký zatím je. Potřebujeme umět přijímat naše bývalé nepřátele, potřebujeme aby se stali našimi přáteli, potřebujeme je umět přijmout, i když ještě včera chtěli vidět naše krky v oprátkách. Potřebujeme ale také být důslední v tom, co je naše cesta a náš cíl. Potřebujeme, aby u nás bylo lépe než u liberálů, aby u nás lidé neměli důvod se zcvoknout a postřílet své kamarády.

Potřebujeme mít něco, co bude silnější než další rozštěpení. Něco, co bude silnější, než covid, než nové války... něco, co přemůže právě se rozebíhající diskusi o zbraních mezi obyvatelstvem. Potřebujeme být víc, než jsou všechny názorové rozdíly, které máme. Něco, co bude tak silné, abychom si názorové rozdíly mohli ponechat, ale nemuseli jsme se kvůli tomu navzájem dávat do klatby.

Sákryš... píšu o našich životech a ono to skoro vypadá jako apoštolský list... Na dnešní svátek svatého Štěpána se vysloveně hodí.

Přeji vám krásný sváteční čas.

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí a podpořit vlastní národní občanskou společnost, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý, kdo pošle alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky.